
तस्मिन् दिने मानवजातिः स्मृतवती...
तेषां वशे भवनात् भीतिम्... पक्षिवत् पञ्जरे बन्धनस्य अभिभूतिम्...

सर्वे!
सज्जाः भवत!

लक्ष्यम् एकमेव!!
कथञ्चिदपि हन्तव्यमेव!!

लक्ष्यं चतुश्शत मीटर्-दूरे!!
अस्मान् उपय न अस्ति !!

यथा अभ्यासितं पञ्चधा भवत!!
वयं तं भ्रामयामः!!
लक्ष्यम् एकशतमीटर-दूरे!!

सर्वाणि प्रहार-दलानि!! विमा-त्रय-व्यूहे परिवर्तयत!!

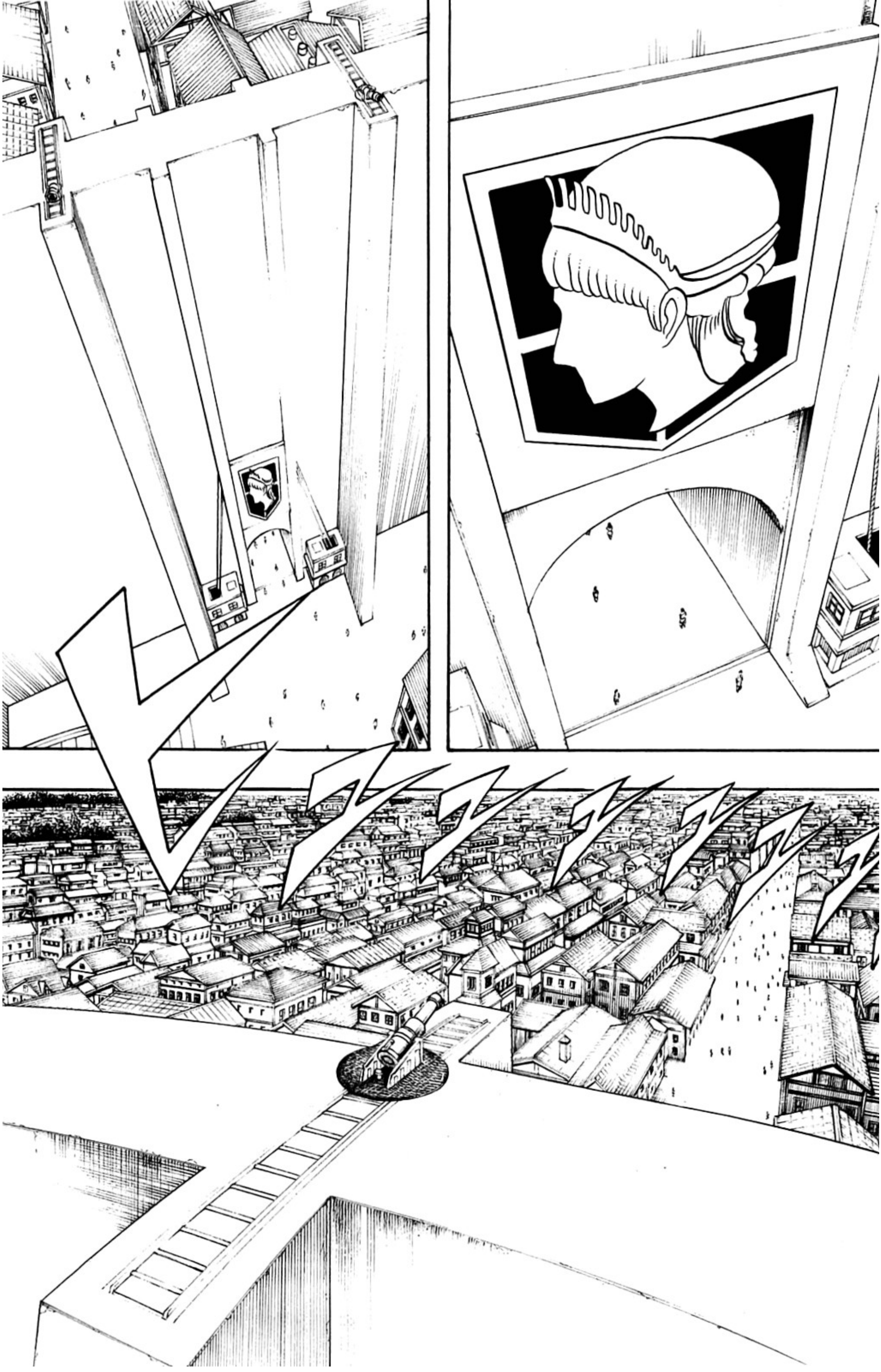

सर्वतः युगपत् प्रहराम।

इमम् अध्याप याम
मान वजा तेः साम र्थ्यम् ।

सुरक्षितं पुनरागच्छ।
इरेन
इरेन
इरेन!!
हुम्..?
उत्तिष्ठ।
गृहं प्रति प्रतिगन्तव्यम् नो चेत् अन्धकारः भविष्यति।
किम्?

मिकासे...
अहो! कदा तव केशः एतावान् दीर्घः जातः?
....
बह्वी गाढ-निद्रा आसीत् वा यत् उत्थापन-समये अपि स्वप्नम् पश्यन् आसीः?
......!!
नैव...किन्तु बहु-दीर्घ-स्वप्नं दृष्टम् इति भाति मे?
किम् आसीत् एव? अधुना न स्मर्तुं शक्यते।
इरेन?
किमर्थम्...
अश्रूणि पातयसि?
किम्?

UH..?!
किं नु?
845

SWIP...
......
......
कस्मै अपि मा वदतु...
यत् अश्रूणि अपातयम्।
न वदिष्यामि।
अकारणम् अश्रुपूर्णः त्वम्।
परिशीलनार्थं पित्रे दर्शय।
मूढा मा भव। कथम् तेन सह अस्मिन् विषये चर्चा शक्यते?
इरेन। किमर्थम् अश्रुपातनम्?
हने स-महोदय!

मिकासा तुभ्यं कुप्यति वा?
किम्? किमर्थं चिन्तयति भवान् यत् अश्रुणि पातयन् अस्मि?
भवत्तः मद्यगन्धः एति।
किमेतत्?
पुनः मद्यपानम्?
युवाम् अपि पास्यथः किम्?
नहि! किं कार्यं कुर्वन्ति?
हा! अद्य तु द्वार-पालनम्।

नियोगानुसारेण आदिनम् अत्रैव स्थानं अस्माकम्। शीघ्रमेव क्षुधिताः पिपासिताः भविष्यामः।
आपूर्तीषु कदाचित् मद्यं योजितं चेत् का समस्या?
मत्ताः चेत् आपत्काले योद्धुं शक्यते किम्?
कीदृशे आपत्काले?
......
भित्तिं भञ्जयित्वा
नगरे आक्रमणस्य काले।
विश्वसितुं न शक्नोमि। स्पष्टम् नास्ति किम्?

भोः, इरेन! अकस्मात् एव मा क्रन्द।
हाहाहा! वैद्यस्य पुत्रस्य स्वभावः बहु-दृढः।
भित्तिं भङ्क्ष्यन्ति चेत् तैः सह सम्यक्तया व्यवहरिष्यामः।
किन्तु...
शताब्दे अपि एवं न जातम्।
कि-किन्तु एवम् आश्वस्ताः न भवामः चेत् वरम्। अपायकरमेव।
पित्रा एवमुक्तः अहम्।
अस्तु। प्रायः सम्यक् अवदः।
अस्य नगरस्य त्रातुः येगर-वैद्यस्य ज्ञानतः मम ज्ञानम् अधिकं इति न भाषे।
किन्तु सैनिकः भूत्वा परितः तान् अटतः पश्यति यदा भित्त्याम् उपरि समर्थनं ददाति।

किन्तु अस्याः भित्त्याः औन्नत्यम् पञ्चाशत् मीटर्-परिमितम्। परितः भ्रमणं कृत्वापि ते अन्तः कथम् आगच्छेयुः इति न अवगच्छामि।
अतः भवत्सु तान् योद्धुम् अपि सङ्कल्पः नास्ति किम्?
नैव।
किं नु! स्वं स्थायि-सैनिकं मा कथयतु भवान्।
तथास्तु।
किन्तु एरेन अवगच्छयत्
क्रियाशील-सेना तु सर्वथा असमीचिनी। यतोहि परिस्थितिः विकटा जाता इति अर्थः जायते।
इतरथा यावत् पर्यन्तं वयं किष्कार्याः इति कथ्यते तावत् पर्यन्तं सर्वेभ्यः जीवनं शान्तिपूर्णम् इति मतिः।
......!!

हानसः सत्यम् उक्तवान्।
अन्वेषण-सैनिकाः किमर्थं भित्तितः बहिर्गच्छन्ति इति तु न अवगन्तुं शक्नोमि।
विनोदार्थं युद्ध-क्रीडां कर्तुम् प्रवृत्तिः।
……!!
भित्तितः बहिर्गन्तुं न शक्यते चेत् अपि…
खाद्यं शयनम् इत्यादयः लभ्यन्ते। अनुजीवनार्थं पर्याप्तं किल?
किन्तु ईदृशं जीवितं तु…
पशु-जीवनेन सदृशम् किल?
धिक्..
तं मूर्खम्।
…!!
किं सः
अन्वेषक-दलं प्रवेष्टुम् इच्छति?

......
इरेन
अन्वेषक-दले प्रवेष्टुम् इच्छा विस्मरेः चेत् वरम्।
!!
किम् एतत्?
त्वम् अपि अन्वेषक-दलस्य अवमानं करोषि।
...
मान-अवमानयोः
विषये नास्ति
!!

अन्वेषक-दलं प्रत्यागतम्।
मुख-द्वारम् उद्घट्यते।
शूराणां विजययात्रा।
गच्छाव, मिकासे।

ザワザワザワ
タッタッ
महान्
सम्मर्दः
अस्ति।
किमपि न
दृश्यते।
ザワザワ
ザワ…

ザワ
SFX: CHATTER CHATTER.
ザワ
ザワ
ザワ
ザワ

......!!
बहु न्यूनाः प्रत्यागताः।
अस्मिन् अवसरे अपि बहु घोरं जातम्।
प्रस्थानकाले संख्या शतम् आसीत्।
......
अधुना विंशतिः अपि न। अन्ये भक्षिताः जाताः किम्?
ब्रौन!!
ब्रौन!!
!!
क्षम्यताम्! मम पुत्रः ब्रौनः न दृश्यते।
किं जातम्?

......!!
ब्रौनस्य माता।
......
तत् आनयतु।
किम्?

तावत् एव ।
तावत् एव प्रत्युप्लब्धुं शक्यते।
हाऽऽऽ!
हाऽऽऽऽऽऽऽऽ!
हाऽऽऽऽऽऽऽऽ!
WAAAAAAAH!
किन्तु
...
मम पुत्रः
मम पुत्रः उपयोग करः आसीत् किल?

किमपि अद्भुतम् न भवेत्!!
किन्तु तस्य योगदानम्!! तस्य मृत्यना किमपि योगदानं भवेत् किल? मानव-प्रतिक्रियायाः कृते?!
अवश्यम्!
......
......

नैव!
अन्वेषण-कार्यम् तु
अस्मिन् अवसरे अपि
निष्फलं जातम्।
कापि प्रगतिः न जाता।

अक्षमः नेता आसम्।
अस्मत्सैनिकानां प्राणान् विपत्तौ अपातयम् ...!!
कुतः आगताः ते इति न अवागच्छाम ...!!
तेषाम् एकः विषयः अपि न अवगतः अस्माभिः।

भीकरम् इदम्।
ते भित्तेः अन्तः एव स्थितवन्तः चेत् तेषां प्राणाः सुरक्षिताः अभविष्यन्।
कर-धनस्य व्ययम् ईदृशानां सैनिकानां कृते न स्यात् चेत् वरम्। वृथा एव अस्ति।
......
सत्यमेव।
अस्माकं कर-धनम् उपयुज्य अस्माकं सैनिकान् प्रेषयामः केवलं "तेषां" खाद्यं भवितुम् इति भाति।
मूर्ख बाल! किं करोषि?

भोः!!
अलम्!!
हु!!
किं करोषि? काष्ठानि विकीर्णानि अभवन्।
इरेन।
अन्वेषक-दले प्रवेशस्य इच्छाम्...
अधुना विस्मरिष्यसि किम्?
सङ्ग्रहणे साहाय्यं कुरु।

गृहम् आगतौ आवाम्।
स्वागतम्।
विलम्बे आगतौ युवाम्।
आम्।
बहु संवृत्तम्।

किम् तातः प्रस्थानं करोति वा?
आम् रोगिणं द्रष्टुम् द्वौ नगरौ तरिष्यामि।
इरेनः अवदत् यत्
सः अन्वेषक-दले प्रवेष्टुम् इच्छति
मि-मिकासे!! मा वद इति अकथयम् किल?
इरेन्!!
किंचिन्तयसि??
ये भित्तितः बहिर्गतवन्तः तेषु कियन्तः हताः इति जानासि किम्?
आमाम् जाने!!
......

इरेन
किमर्थ बहिर्गन्तुम् इच्छसि ?
बहिः किम् जायमानम् इति ज्ञातुम् इच्छामि।
सदा भित्तेः अन्तः भूत्वा अज्ञानी इव जीवनं यापयितुं न इच्छामि।
एवं च
अनुवर्तयितुम् कोऽपि न अवशिष्यते चेत्...
इदनीं पर्यन्तं ये सर्वे हताः जाताः तेषां त्यागः निष्फलः भवेत्।
अवगच्छामि
नौः शीघ्रमेव आगच्छेत्। प्रस्थानस्य समयः आगतः।
किञ्चित् तिष्ठतु भवान्

इरेनम् बोधयतु तावत्!!
कार्ले!!
जिज्ञासुम् अवरोधयितुं न शक्यते।
......
......
इरेन
प्रत्यागत्य मया रहसि स्थापितम् अधोगृहं...
अधोगृहं दर्शयिष्यामि।
किम् सत्यं वदसि?
इरेन!!
किम्?

तुभ्यम् अवसरमपि न प्रदास्यामि...
अन्वेषक-दले प्रवेशेन सदृशम् मूर्खतापूर्णम् कार्यं कर्तुम्।
किम्?!
मूर्खतापूर्णम्?!
मम अनुसारेण येभ्यः केभ्यः अपि पञ्जर-निवासः रोचते...
ते एव वस्तुतः मूर्खतापूर्णाः।
इरेन
.........!!
......
मिकासे
सः बालः असावधानः...
अतः विपत्तौ सदा तस्य साहाय्यं कुरु
अवश्यम्

का समस्या, पाषण्डिक?
त्वं बाधितः चेत् मम ताडनं कुरु।
सर्वथा नैव! त्वद्दशः नीचः नास्मि ।
किमुक्तम्?
सत्यं वदामि इति जानीथ ।
तदर्थमेव उत्तरम् अदत्त्वा हि मां ताडयथ।
स-सत्यं किल? मम तर्कं स्वीकुरुथ।
अ-अलं विवादप्रिय !
स्थगयथ!
किं कुरुथ यूयम्?!

इरेनः अस्ति!
तस्य कुट्टनस्य समयः आगतः।
किम्?!
अहो?!
तेन सह मिकासा अस्ति। पलायनमेव वरम्।
अहो! द्रष्टव्यमेव। मात्रं मम दर्शनेन हि पलायितुं विवशीभूतवन्तः ते।
न एवम्!!
मिकासां दृष्ट्वा पलायितवन्तः ते। ...
हाऽऽ...
आर्मिन, त्वं कुशलः किम्?
!!
......
स्वयमेव उत्स्थास्यामि।
निश्चयेन किम्?

अथ यदा अवदम् यत्...
मानव-जातिना कदाचिदेव बहिर्गन्तव्यम्...
तदैव मां ताडितवन्तः।
मा पाषण्डिकः इति संबोधितवन्तः।
धिक्। केवलं बहिर्गन्तव्यम् इति मात्र-उल्लेखनेन किमर्थम् अवमानः?
यद्धि शत वत्सरान् यावत् भित्तेः अन्तः निवासः शान्तिपूर्णः आसीत् किल?
अधुना कोऽपि दोषः भवेत् चेत् "ते" आहूयन्ते इति जनानां भयम्।
राज-सर्वकारीय-नीत्यनुसारेण बहिर्लोके रुचिः निन्दनीया।
अर्थात् राजा केवलं भीरुः।
आम् सत्यमेव।
किन्तु तदेव कारणम् किम्?
अस्मदीयान् एव प्राणान् विपत्तौ पातयामः।
अस्मदीया इच्छा एव।
न एवम्।
सर्वथा न।

……
एवं न भविष्यति।
मातापितृभ्यां सत्यं वक्तुं त्वयि कार्तज्ञं वितर्तुं विस्मृतं मया।
विषयं निगूहितुम् स्वीकृतिम् न अददम्।
का प्रतिक्रिया आसीत् तयोः?
आनन्दः तु न।
नूनम् खलु।
किं-किमेव? "मास्तु" इति त्वम् अपि वदसि किम्?
आम्! अपाय करः किल?
किन्तु तव चिन्तनम् अवगच्छामि?
इदमपि चिन्तयामि यत् भित्तेः अन्तः सर्वदा सुरक्षिताः भवितुं शक्यते इति कथं जनाः विश्वसन्ति।
भित्तेः शतं वर्षाणि यावत् भङ्गः न जातः।
किन्तु अद्य प्रभृति एवमेव भविष्यति इति आश्वासनं नास्ति।

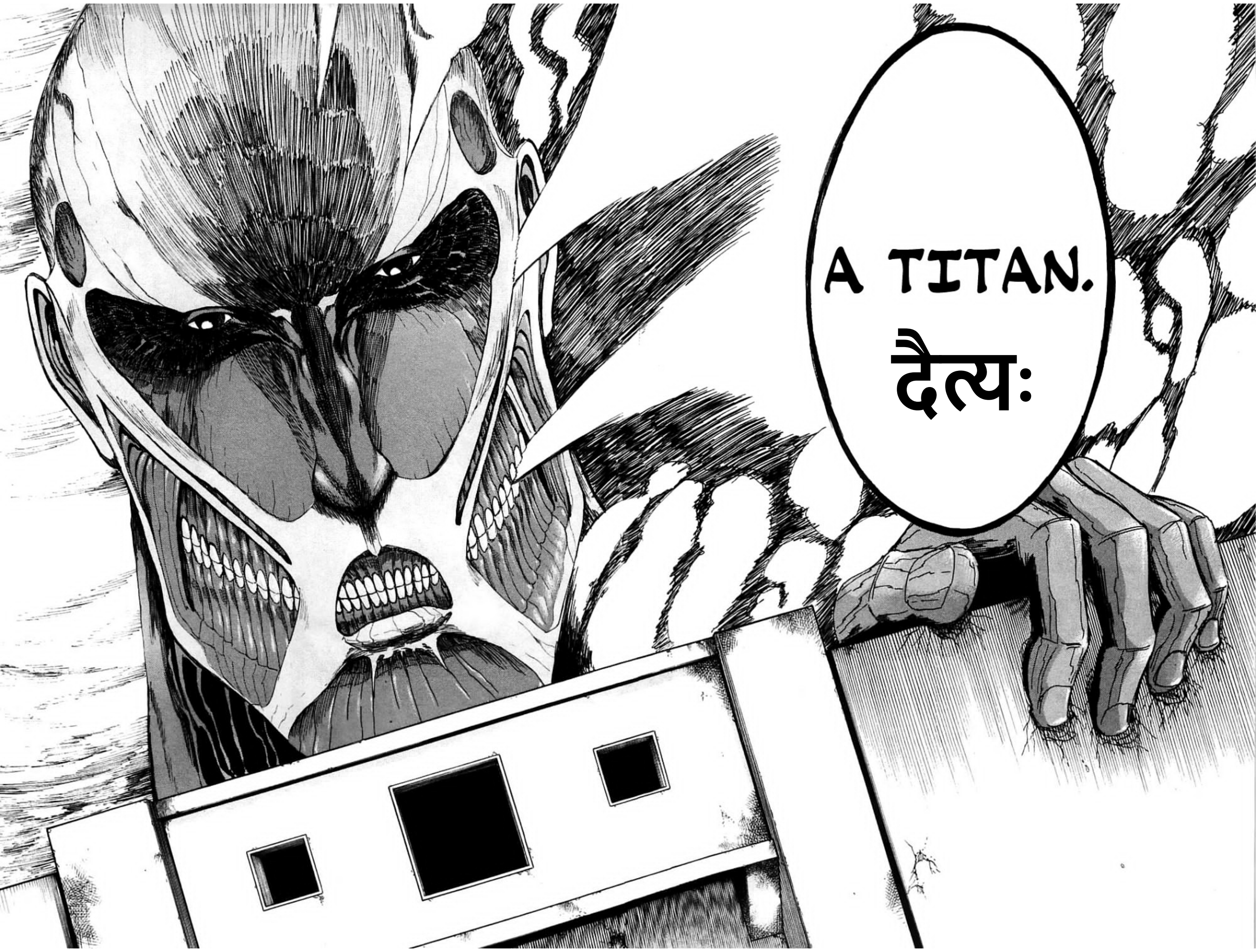

किम् एतत्?
भूकम्पेन सदृशम्?
किम्?
किम्?
पश्याम।

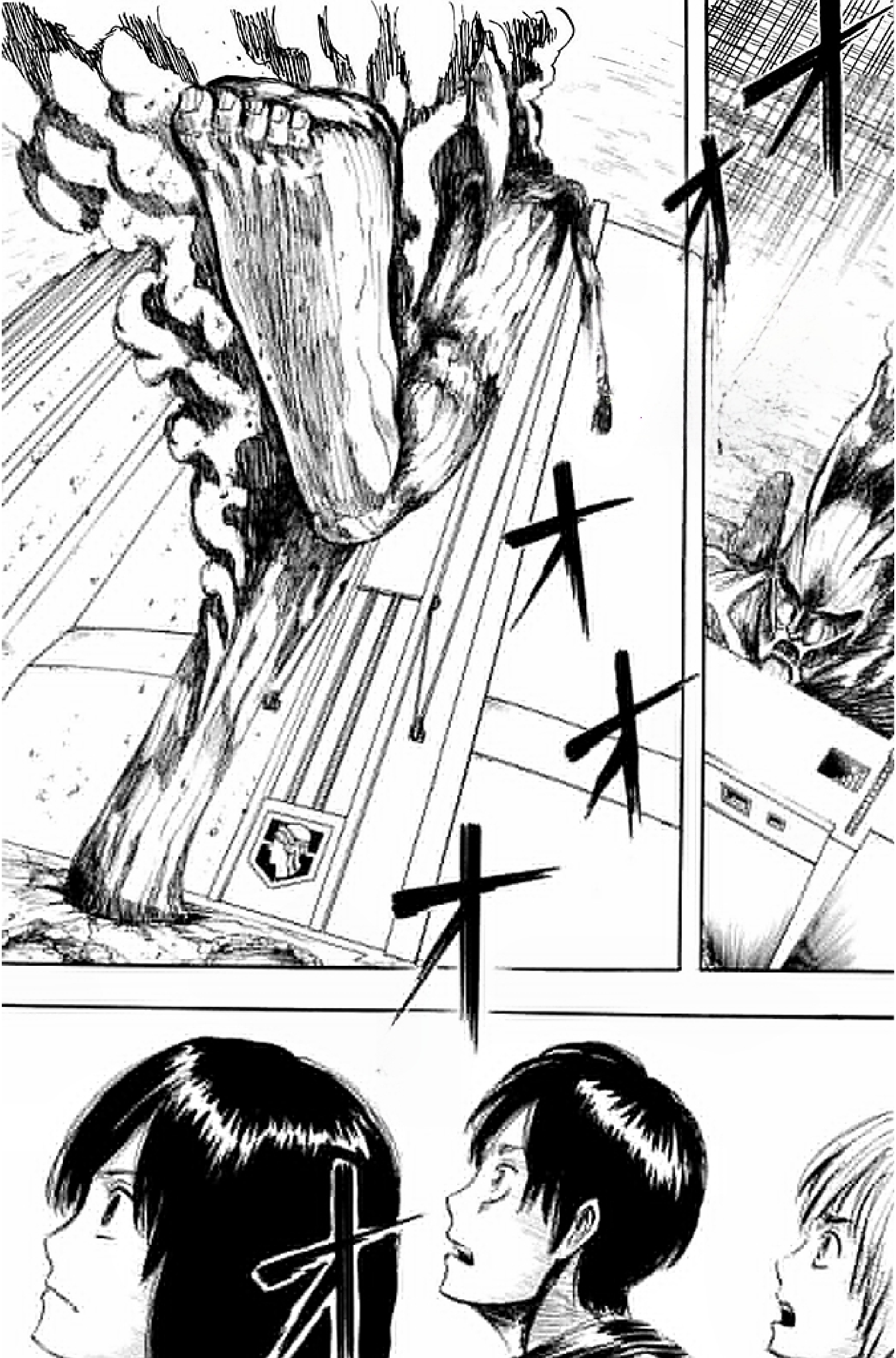

आर्मिन, किं तत्?
भोः किं पश्यसि?

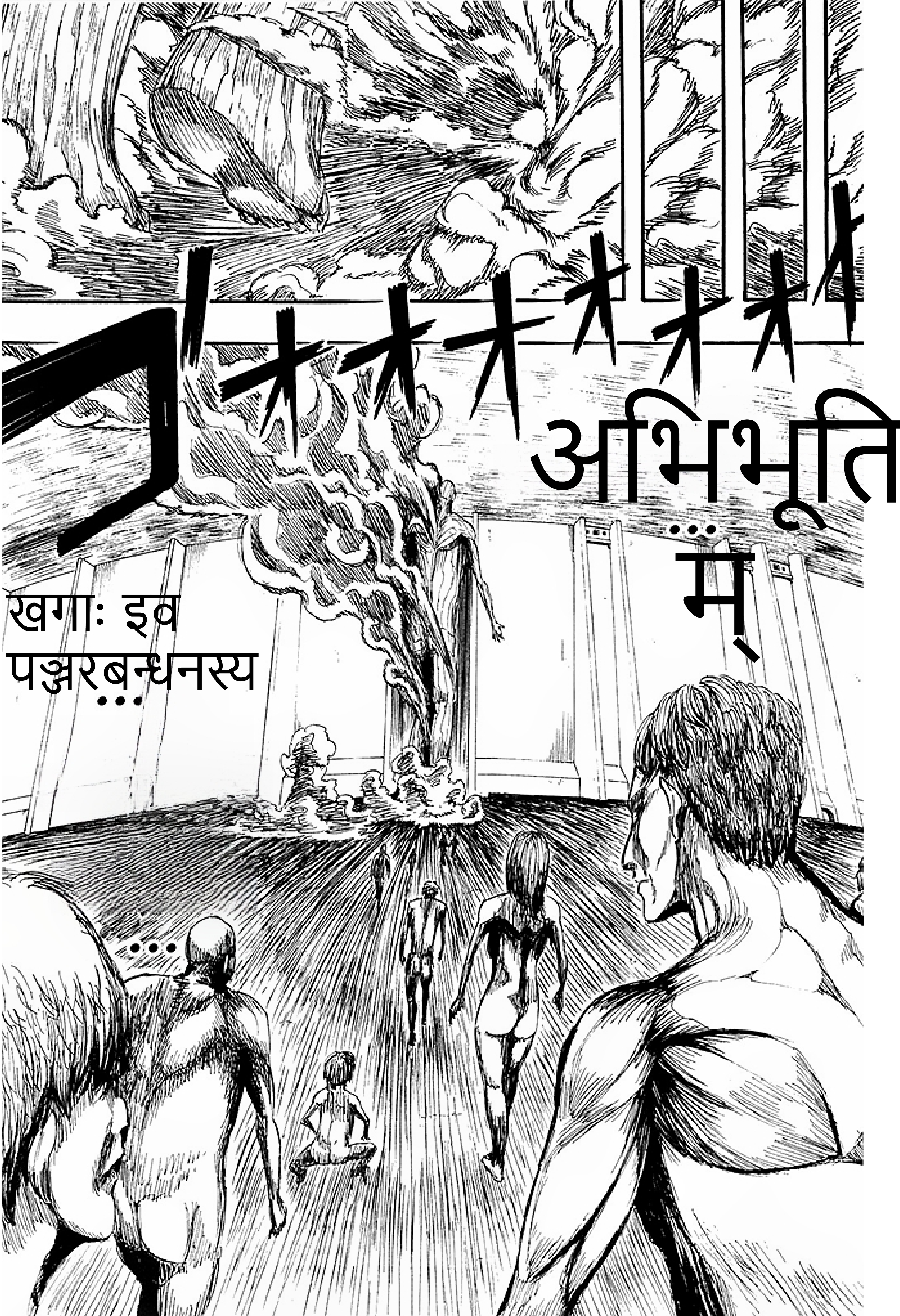

अ श्क यते ।
भित्तेः औन्नत्यं तु पञ्चाशत् मीटर्-परिमितम् किल?
...AH ...
"तेषु " अन्यतमः सः।

A TITAN.
दैत्यः

オオオオオオ

भयम्...
तेषां शासनात्

अभिभूति...म्
खगाः इव पञ्जरबन्धनस्य...
...